

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-10-31

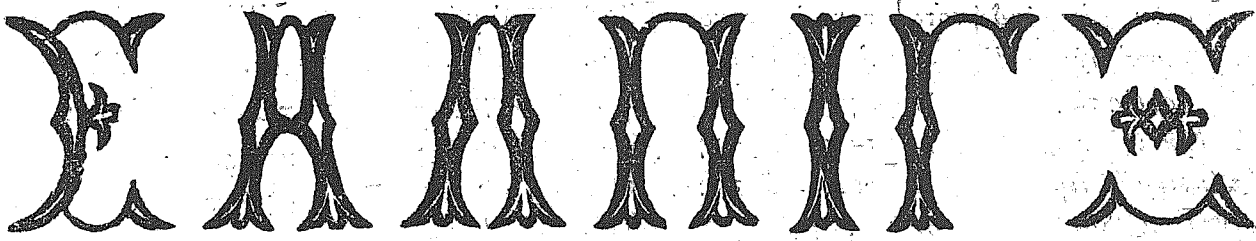
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 4 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10358>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν ταῖς χωρίσις 6
'Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15



Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπε-
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ὅποια πράγματα ἐπινοεῖ ὁ ἄνθρωπος πρὸς διασκεδάσιν του! Ὅποια καὶ ὁποῖα μέγα μεταχειρίζεται διὰ νὰ θυσιάσῃ, λέγει, τὰς περιττὰς ὥρας του!! Δυστυχῶς ὁμοίως ἐν τῷ μεγάλῳ ζήλῳ καὶ προσπάθειᾳ του πρὸς εὐρεσιν τρόπου, δι' οὗ νὰ διέρχεται τὰς περιττὰς ὥρας του ἀκουράστως, λησμονεῖ, ἢ σκοτιζέται καὶ δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐκλογὴν δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τὰς ὠφελίμους διασκεδάσεις ἀπὸ τὰς βλαβερὰς· ἀδιαφορεῖ ἂν διασκεδάσῃ τις ἢνε βλαβερὰ καὶ ἐπιζήμιος, ἀφοῦ ἀπαξ ἔχει τὸ ἐπαγωγόν της καὶ τὸ θέλητρόν της. Ὡ! πόσον ὁ ἄνθρωπος ἀδιαφορεῖ ἂν, πρὸς τὸ νὰ διέλθῃ τὰς ὥρας του εὐχαρίστως, βλάπτῃται ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς!!

Δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην ὥρων τινῶν διασκεδάσεως ἐντὸς ἐκάστου εἰκοσιετραώρου διαστήματος. Αἱ τῆς διασκεδάσεως ὥραι μεταξὺ τῶν ἐργασίμων ὥρων εἶνε ὡς ὅσες ἐν τῇ ἐρήμῳ. Πλὴν ὁ συναισθανόμενος τὴν ἀξίαν του ἄνθρωπος, φροντίζει ὥστε αἱ τῆς διασκεδάσεως του ὥραι νὰ μὴ ἐπιρραϊώσιν οὐδὲν ὡς, οὔτε ἠθικῶς οὔτε ὑλικῶς τὰς ἐργασίμους ὥρας του καὶ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχει ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Δυστυχῶς ὁμοίως καὶ παρὰ τοῖς ζώσιν ἐν τῇ πλέον ἀνεπτυγμένῃ κοινωνίᾳ ἀνθρώποις καὶ παρὰ τοῖς κατέχουσι σπουδαίαν ἐν ταύτῃ θέσιν, παρὰ τὴν πλησμονὴν τῶν τόσων λαμπρῶν ὄσον διδασκτικῶν καὶ ὠφελίμων διασκεδάσεων, τὸ χαρτοπαίγνιον κατέχει σπουδαίαν ἂν μὴ τὴν πρωτίστην θέσιν. Τὸ Λασκινὲ καὶ τὸ Φαραῶ ὡς ἄλλη Ἐρυθρὰ θάλασσα καταποντίζει τούτους ὡς ἄλλους Φαραωνίτας, τὸ δ' ἀποτελεσμα εἶνε, ὡς καθ' ἐκάστην βλέπομεν, μία ἀνατίναξις τῶν μυελῶν διὰ πολυκρότου ἢ μία καταλύθις ἐν τινι ποταμῷ.

Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν, οἱ ψιττακίζοντες πᾶν Εὐρωπαϊκόν, θὰ ἡμεθα ἀνάξιον λόγου, ἂν δὲν ἀπεμμούμεθα καὶ κατὰ ταῦτο πιστῶς τοὺς Εὐρωπαίους.

Νάνοι ἡμεῖς ἀπέναντι γιγάντων προσπαθοῦμεν ὡς ὁ βάτραχος τοῦ μύθου νὰ ἀποκτήσωμεν ὕψος μῆκος καὶ πάχος τοῦ ταύρου καὶ, ἐν τῇ πρὸς τοῦτο τεντώσει, διαρρηγνύμεθα πρὶν ἢ ἀξιωθῶμεν νὰ ἐξισωθῶμεν μετὸν ὄνυχά του, τοῦλάχιστον πρὸς μικρὰν παρηγορίαν μας. Οὕτω δὲ, ἐν πῆσι μάλιστα τῆς Κύπρου πόλεσιν, ἄνδρες κατέχοντες ὁπωςοῦν καλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, ἔχουσιν ὠρισμένον μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον συνέρχονται μυστικῶς καὶ ἐκεῖ μέχρι βαθείας νυκτὸς διακυβύουσιν ἐνώπιον τῆς ἀπαισίῳ τραπέζης τὸ χαρμα, των, καὶ, ἴτως, σὺν τῇ ἐξακολούθησει καὶ ἐξαπλώσει τοῦ κακοῦ, θὰ φθάσωμεν καὶ εἰς τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα τέλη τῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουσιν ἐαυτοῖς οἱ ὑλικῶς διὰ τοιούτων παιγνιδίων καταστρεφόμενοι.

Ἡ μόνη ἴσως ἀπολογία τῶν τοιούτων πρὸς δικαιολόγησιν τῆς τοιαύτης διασκεδάσεως των εἶνε, πρῶτον ὅτι μεταξὺ 5-10 ὠρισμένων συμπαικτόρων ταλαντεύεται ἐν κοσῶν, ὑφ' ἐκάστου ὠρισμένου, τὸ ὁποῖον μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ χειρῶν εἰς χεῖρας, χωρὶς νὰ προστίθεται ἄλλο ποσόν, διότι ὅταν χάνῃ ὁ εἰς ἔπεται ὁ κερδίξῃ ὁ ἄλλος καὶ τοιουτοτρόπως δὲν κινδυνεύουν ποσὰ μεγάλα, καὶ δεῦτερον, ὅτι εἶνε ὁπασοὶ διασκεδάσεως, τὴν ὁποίαν ἀγαποῦσιν ἀνεπτυγμένοι ἄνδρες καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ.

Πλὴν ἐὰν ἀναλογισθῶμεν τὴν σκέψιν, τὴν ὁποίαν ἔχων ἐκάστος συμπαικτωρ πλησιάζει καὶ κἀθηται περί τῆς χρυσοφάγου τραπέζης, ἐὰν ἐξετάσωμεν ὅτι τὸ ὄψον πρὸς τοιαύτην διασκεδάσιν αἰτιον εἶνε ἡ αἰσχροκέρδεια, -διότι, ἐὰν τοιαύτην ἐπωνυμίαν ἔχῃ πᾶν ἀδίκον κέρδος, πολὺ δικαίως δύναται οὕτω νὰ ὀνομασθῇ, καὶ ἴσως ἐτι χεῖρον, τὸ, ἐπινεύσει ἐνδὸς χαρτίου, ἀρπάζειν τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ βαλαντιοῦ τοῦ ἄλλου, -ἀγομεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τοιαύτη διασκεδάσις εἶνε ἀνάξια ἀνδρῶν ἠθικῶν καὶ μορφωμένων, ἀνδρῶν τιμῶν καὶ ὁπωςοῦν ἐξέχοντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὁ καλῶς ἀνεπτυγμένος καὶ μορφωμένος ἄνθρωπος πρέπει νὰ πράττῃ τοιαύτα ἔργα, ὁποῖα ἐπιθυμεῖ νὰ πράττωσι καὶ τὰ τέκνα του, γινόμενος οὕτως ὑπόδειγμα ἐκείνοις. Ποῖος λοιπὸν, ἐκ τῶν ὁπαδῶν τῶν τοιούτων τυχερῶν παιγνιδίων, ἀρέσκειται νὰ βλέπῃ τὰ τέκνα του παραλιδόμενα εἰς τοιαῦτα παιγνιδία; Καὶ ἐν τίνι δικαίωματι δύναται, τοιοῦτός τις πκτήρ, νὰ ποιῇ παρατηρήσεις εἰς ἐν τῶν τέκνων του, ἀσπασθὲν τὸ πεφλημένον τῷ πατρὶ του ἐπάγγελμα ἢ ἄλλο παρεμφερές τούτου; Ἴδού τίνι τρόπῳ τὸ κακὸν προχωρεῖ ἀπὸ τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα.

Ταῦτα ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ θλιεθροῦ καὶ, ἠθικῶς τε καὶ ἠλικῶς, καταστρεπτικοῦ χαρτοπαίγνιου, τοῦ ὁσημέραι ἀπειλοῦντος δυστυχῶς νὰ προσλάβῃ μεγάλας καὶ ἐν Κύπρῳ διαστάσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὸν παρισιανὸν «Καιρὸν», αἱ σύμμαχοι δυνάμεις καὶ ἡ Τουρκία φρονοῦσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα ἐλύθη πράγματι διὰ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐκλογῶν. «Αἱ δεινὰ συνέπειαι τῆς ἀμέσου ἐπεμβάσεως μᾶς ἢ πλείονων δυνάμεων κατὰ τὸν Αἰμὸν ἀγρουσι τὰ ἀτακτοβούλια τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου, τῆς Βιέννης, τῆς Ρώμης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ κρίνωσιν ἐπιεικῶς τὰ τεχνάσματα, εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῶν ὑπουργῶν του. Αἱ μὲν τέσσαρες πρῶται δυνάμεις τὰς ἐκλογικὰς λεπτομερείας θεωροῦσιν ὡς ἐσωτερικῶν τῆς ἡγεμονίας ζήτημα, αὐτὴ δὲ ἡ Τουρκία, διδουχθεῖσα ἐκ πείρας ὅτι πᾶσα ἀθέτησις τοῦ καθεστώτος ἐπὶ τῆς χερσονήσου ἀποβαίνει πρὸς ζημίαν της, στέργει τὰ παρόντα. Ἐὰν αἱ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πετροῦπόλεως διαπραγματεύσεις ἀνανεωθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς δυνάμεις ρηταὶ προτάσεις, αὐταὶ οὐδεμίαν θὰ ἐπιληθῶσι πιθανῶς συζητήσεως, πρὶν ἢ ἐξακριβωθῇ διὰ τίνος μέσου προτίθεται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ κυρίαρχος αὐτῇ τὰ συμφωνηθησόμενα μέτρα, ὡς πρὸς τοῦτο δ' ἀκριβῶς εἶνε δυσχερεστάτη ἢ συνεννόησις Ρωσσίας καὶ Τουρκίας. Ἄλλως τε, ἡ Πόλις, ὑπεκουσα εἰς ἰδίαν ἐμπνεύσει ἢ εἰς ἐξωθεν εἰσηγήσεις, ταλαντεύεται ὀφθαλμοφανῶς μεταξὺ τῆς ἐπιθυμίας νὰ φανῇ ἀρεστὴ εἰς

Ρωσία, και τοῦ φόβου μὴ οἰαδήποτε πρωτοβουλία στραφῆ κατ' αὐτῆς. Καίπερ τείνοντες εὐήκοον οὐς εἰς τὰς ρωσικὰς παρορμήσεις, οἱ Τούρκοι δὲν θὰ ἐθλίβοντο, ἐὰν πᾶσα ἀπόπειρα ἐπεμβάσεως ἐνανυῖται. Τὰ πάντα καθιστῶσι λοιπὸν δῆλον ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα δὲν δύναται πλέον νὰ λυθῆ δι' εἰρηρικῶν μέσων. Ἡ λύσις του θ' ἀναβληθῆ μέχρι τοῦ ἔαρος, οἱ δὲ ὑπουργοὶ τοῦ πρίγκηπος ἔχουσι καιρὸν, ὅπως συσχεφθῶσιν οἰκογενειακῶς μετὰ τῆς Σοβράνιας.»

— Κατὰ τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν» ὁ πρωθυπουργὸς Σαλισβουρῆς ἐρωτηθεὶς ἂν ἡ Ἀγγλία ἀληθῶς προσεχώρησεν εἰς τὸν σύνδεσμον Γερμανίας, Ἀυστρίας καὶ Ἰταλίας, ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει στερεὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀναμιχθῆ εἰς τὰς συμμαχίας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀπτονται τῶν ἰδίως ἀγγλικῶν συμφερόντων.

— Ἡ «Γερικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Μονάχου ἐν σειρά σπουδαίων στρατιωτικῶν ἄρθρων ἀποδεικνύει ὅτι, ἐν περιπτώσει πολέμου Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ ἠττηθῆ, οὐ μόνον ὡς στρατιωτικῶς ἀσθερεστέρα ἀλλὰ καὶ ὡς εὐεπίβατος οὕσα εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν, κατέχοντα ἤδη τὰς παρόδους τῶν Ἀλπεων. Ἡ Ἰταλία, σφαιρομένη τὸ ἐπικίνδυνον τῆς θέσεώς της, ἐπέζητησε τὴν γερμανικὴν συμμαχίαν, δι' ἧς καὶ μόνῃς τίθεται ἐν σκῆπῳ παντὸς κινδύνου τὸ τε παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς.

— Οἱ περὶ τὸν Γλάδστων, συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, ἔχουσιν ἐκάστοτε πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν μεταρρύθμισιν. Ἐσχάτως ἐν Νοτιγγάμη, ὑπέδειξεν ὁ Γλάδστων, εἰς ἐπήκοον ἐξακισχιλίων ἀκροατῶν, ὅποιον ἔσται τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα. Μετὰ τὸν θρίαμβον τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, ἡ μερὶς τῶν φιλελευθέρων δέον νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀγγλικῆς νομοθεσίας. Ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ ἐπεκταθῆ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἕκαστος πολίτης Ἀγγλος νὰ κατασταθῆ ὀνόματι καὶ πράγματι ἐκλογεὺς. Δεύτερον πρέπει νὰ καταργηθῆ τὸ προνόμιον τῆς πρωτοτοκίας τῆς ἐγγείου τοῦ πατρὸς οὐσίας κληρονόμος, πρέπει νὰ ἦναι ἅπαντα αὐτοῦ τὰ τέκνα οὐχὶ δὲ μόνος ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν του. Τρίτον, πρέπει νὰ ἐγκαινισθῆ ἀπόλυτος ἐλευθερία ἐμπορίου, καταλλομένου παντὸς προστατευτικῶν θεσμῶν. Τέταρτον πᾶσα πόλις καὶ κώμη δέον νὰ κυβερνᾶται οἰκοθεν κατὰ τὰς ἀρχὰς πληρεστατῆς ἀποκεντρώσεως. Πέμπτον ἡ Ἐκκλησία δέον νὰ ἀπαλλαγῆ ἐξ ὀλοκλήρου πάσης κυβερνητικῆς κηδεμονίας. Ὁ Γλάδστων ἐξέφρασεν ἐπὶ τέλους βεβήαιαν ἐλπίδα ὅτι τὸ φιλελευθέρων κόμμα, τὸ ἀπὸ πενήτηκοντα ἐνιαυτῶν τοσοῦ-

τους ἀρίμενον θρίαμβον, οὐ μόνον τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα θὰ λύσῃ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν θὰ ἀναμορφώσῃ κατὰ τὰ παραγγέλματα τῆς ἐπιθετικῆς καὶ τῆς δικαιούσης.

— Ρώσος διπλωμάτης, διαβὰς πρὸς τὸν ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴν ἀγγλικῶν φύλλου, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὑφίσταται δύο χωριστὰ συμμαχικὰ συνθήκαι, ἡ μία αὐστρογερμανικὴ καὶ ἡ ἄλλη γερμανοιταλικὴ. Διὰ τῆς πρώτης ἡ Ἀυστρία ὑποχρεοῦται, ἐν περιπτώσει γερμανορωσικοῦ πολέμου, νὰ ἐξαποστείλῃ τριάκοντα μεραρχίας πεζικοῦ καὶ ἰππικοῦ εἰς Γαλλίαν, διὰ δὲ τῆς δευτέρας ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦται νὰ συμπράξῃ διὰ τῶν στρατῶν καὶ τῶν στόλων τῆς κατὰ τῆς Γαλλίας, ἐὰν ἐκτραγῆ γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΔΑΝΑΟΥΣ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ΦΕΡΟΝΤΑΣ.

Εἶχομεν μέγα δίκαιον ὅτε ἐγράφομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ἐκείνην πρὸς τοὺς οἰνοποιούς διὰ νὰ δηλώσωσι τὰ ξυνησμένα κρασία των καὶ νὰ διορθώσῃ ἐξήθεν ἐν μέρει τὸ μέγα πρὸς τούτους ἀδίκημα, ἐσκόπει νὰ μᾶς φενაკίση καὶ τίποτε ἄλλο. Ἐχομεν μέγα δίκαιον ν' ἀποκαλῶμεν μοχθηροὺς καὶ ἀσυνειδήτους τοὺς ὑπάλληλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξυνησμένα κρασία καὶ σημειῶνουν ὡς τοιαῦτα μόνον τὸ ἐν εἰκοστὸν τούτων (ἐκτὸς ἂν τοιαύτην ἐντολήν ἔλαβον, πλην θάλλῃ ἡμέρα κύριοι ὑπάλληλοι, μάθετε τοῦτο ὡς ἐν παρόδῳ, ὅτε θὰ μετανοήσητε πικρῶς διότι δὲν ἐκτελεῖτε εὐκρινῶς τὸ καθήκον σας). Προχθὲς κατήλθον ἱερεῖς καὶ προσετώτες τοῦ χωρίου Βουνίου, ἔφερον δὲ καὶ δείγματα κρασιῶν ξυνησμένων, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει 3-4 πιθάρια, καὶ τὰ ὅποια ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐσημειῶσεν ὡς τοιαῦτα, παρουσιάστησαν εἰς τὸν Διοικητὴν νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι μόνος τὸ ἐν εἰκοστὸν τῶν ξυνησμένων κρασιῶν ἐσημειώθησαν, παρεπληρώθησαν διὰ τοῦτο εἰς αὐτὸν, ὁ δὲ διοικητὴς, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν, ἀπήντησεν ὅτι «καὶ τὸ νὰ σημειωθῶσιν ὅσα ἐσημειώθησαν, εἶνε μία χάρις, ἡ ὅποια τοῖς ἔγεινεν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως», καὶ τοὺς ἀπέπεμψεν. Ἡμεῖς προσθέτομεν, χωρὶς καθόλου πιστεύω νὰ ἀλλοιώσωμεν τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἀξιοτ. διοικητοῦ ὅτι «ἡ χάρις αὕτη ἔφερε μόνον χροιάν χάριτος τὸ δὲ πρᾶγμα ἦτο φενάκη» ὅτι «καὶ ἡ χάρις αὕτη ἐξύνησεν, ἔχει δὲ πολὺ μικροτέραν ἀξίαν ἐκείνης καθ' ἣν ἐξετιμήθησαν καὶ πληρόνεται τὰ ξυνησμένα κρασία, ἐνῶ ἡ κυβέρνησις τὴν νομιζομένην χάριν καὶ τὴν ὑπερτιμᾷ.»

Ἐὰν ἡ κυβέρνησις προσπαθῆ νὰ συνειθίσῃ τὸν λαὸν τῆς Κύπρου ὥστε, δταν εἰδοποιῆ ὅτι ἔχει χάριν τινὰ νὰ κάμῃ, νὰ μὴ παρουσιάζηται κανεὶς νὰ ζητῆ τοιαύτην χάριν, ἀλλὰ μάλλον νὰ κρύπτεται μήπως τὸν εὖρη μίαι τοιαύτη χάρις, ὁμολογουμένως ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ της. Τοῦ λοιποῦ, καὶ ἐὰν εἰδοποιήσῃ ἡ κυβέρνησις ὅτι εἰς ἕνα ἕκαστον κάτοικον τῆν νήσου θὰ δώσῃ ἀπὸ 5 λίρας ὡς βοήθειαν, εἶνε πλέον παρά βέβαιον ὅτι οὐδεὶς θὰ παρουσιάσῃ νὰ ζητήσῃ τοιαύτην βοήθειαν. «Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.»

Ὁ καιρὸς πάλιν μετεβλήθη εἰς καλοκαίριον. Ἡρέσθη ὁ χειμὼν εἰς τὴν τραχεῖαν καὶ αὐθάδη ἐκείνην ἐπίδειξιν μόνον καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο. Μᾶς ἐδείξε τὰ δόντια του μόνον καὶ ἀνεχώρησεν. Ἐν τούτοις μέχρι τοῦδε ἡ ἀνομβρία δὲν ἐβλάψεν, ἂν ὅμως παρέλθῃσι 15 ἀκόμη ἡμέραι ἢ τὸ πολὺ μὴν καὶ δὲν βρεθῆ ἢ θέσις μας θὰ ᾖνε δεινὴ, δεινοτάτη μάστιγα ἐνεκεν τῆς δυστυχίας τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ Θεὸς νὰ γείνη ἕλεος πλέον διὰ τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου μάχονται καὶ θεοὶ καὶ ἄρχοντες (δαίμονες δηλαδὴ.)

Ὁ δυστυχὴς παῖς, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφομεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι εἶχε προσβληθῆ τὸ Σάββατον ὑπὸ λύσσης, ἀπεβίωσε τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν εἰς τὰς 3 1)2 π. μ. ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου, κατόπιν τρομερῶν σπασμῶν καὶ ἀγωνίας μεγάλης. Ἐκ τῶν ἱατρῶν μόνος ὁ κ. Γ. Διαγκούσης ἀπεφάνθη ὅτι ὁ παῖς ἔπαθεν ὑπὸ λύσσης. Ἰδίως δὲ προὔξεναι ἀπορίαν ἢ πεποιθήσις, μεθ' ἧς, ἐναντίον τῆς ἀντιθέτου γνώμης ἄλλων ἱατρῶν, ἀπεφαίνεται δημοσίως τὸ Σάββατον περὶ δειλὴν ὅτι τὴν ἐπιούσαν πρωτὴ θὰ ἀπέθνησκεν ὁ παῖς, καὶ ὅτε μάλιστα ἀνήγγειλαν αὐτῷ ὅτι ὁ παῖς ἔπει νερὸν, «Δεῖξατέ τω, ἔλεγε, νερὸν ἢ στυλπνὸν πρᾶγμα διὰ νὰ πεισθῆτε,» καὶ πρᾶγμα ἐν ὥρᾳ μὲν ἡσυχίας του ὁ παῖς ἔπει χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸ νερὸν, ὡς ἐμᾶθομεν, ὅτε ὅμως τῷ ἐδείξαν τοιοῦτο τὸ ἀπεστράφη μετὰ σπασμωδικῶν μορφασμῶν. Καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Γ. Διαγκούσης πρώτην φοράν εἶδε προσβεβλημένον ὑπὸ λύσσης.

Ἐν Κύπρῳ σπανιώτατα προσβάλλονται ἢ ἀποθνήσκουν ὑπὸ λύσσης. Ὁ παθὼν καὶ ἀποθανὼν παῖς οὗτος εἶνε ὁ δεύτερος ἐξ ὄσων ἐνθυμούμεθα, διότι καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐδήθη εἰς ἐν Λάρνακι ὑπὸ λύσ-

σώντος κυνός, εις δὴν μάλιστα εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ δηλητηρίασις τῶν κυνῶν, καὶ ἔπαθε καὶ ἀπέθανεν. Ἐν Κύπρῳ ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα καθ' ὃ πᾶς ἀγρῆς ὑπὸ κυνός λυσσώδους, τὴν τεσσαρακοστὴν ἀκριβῶς ἡμέραν μετὰ τὸ δῆγμα περιφέρειται ὅλην τὴν νύκτα καὶ διασκεδάσει δι' ὀργάνων διὰ νὰ μὴ κοιμηθῆ. Κάμνει ὡς λέγομεν ἐνταῦθα «σκυλλάγαινα». Τοῦτο δὲ τὸ κάμνουν οἱ χωρικοὶ καὶ εἰς δηληντά ζῶα, τὰ ὁποῖα ὅλην τὴν νύκτα ἀγροῦσι καὶ φέρουσι διὰ νὰ μὴ κοιμηθῶσιν. Ἐν τούτοις, εἴτε ἡ ἀϋπνία συντελεῖ, εἴτε ὑπάρχουν διαφορῶν εἰδῶν λύσσα, σπανιώτατα ὡς εἴπομεν ἀποθνήσκουν ἐν Κύπρῳ ἐκ τῆς προμερῆς ταύτης νόσου.

Συνοπέως τοῦ ἀποβιώσαντος ἐκ λύσσης παιδός, διετάχθη καὶ πάλιν ἐν τῇ πόλει μας ἡ δηλητηρίασις ὅλων τῶν ἀδεσπῶτων ἢ τῶν περιφερομένων εἰς τὰς ὁδοὺς κυνῶν. Τοῦτο εἶνε καλὸν μέτρον, πλὴν μὲγα παρεμβάλλουν κώλυμα πρὸς τελειαν τούτου, ἐξολόθρευσιν οἱ ὀθωμανοὶ οἴτινες, ὡς γνωστὸν, ἔχουσιν ἰδιαιτέρην πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα συμπάθειαν καὶ εἰς πάντα τοιαύτην διαταγὴν φροντίζουν νὰ ἀσφαλιζοῦν πολλοὺς κύνας εἰς οἰκίας διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν δηλητηρίασιν.

Εἶνε καλὸν ἡ πρὸς τὰ ζῶα καὶ μάλιστα τοὺς πιστοὺς καὶ φιλανθρώπους κύνας συμπάθεια, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καθ' ἣν πιθανὸν νὰ κινδυνεύσωσιν ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις προτιμότερον πιστεύομεν νὰ πάθωσι μερικοὶ κύνες.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὴν θεραπείαν κακοῦ περι τοῦ ὁποίου ἐκάμνε λόγον ἡ «Σάλπιγξ» εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον. Οἱ κύριοι τῶν λουτρῶνων διετάχθησαν ἐκ μέρους τοῦ Δημαρχείου ἐπὶ ποινῇ προτίμου, καὶ εἰδοποιήσιν ἐπὶ τούτῳ ἐκολλήθη εἰς τὰς θύρας τῶν λουτρῶν, νὰ μὴ δέχωνται τὰς δημοσίους γυναῖκας εἰμὴ μόνον Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν.

Ὅκκάδες καὶ μέτρα πολλὰ, ἐλλειπῆ, συνηθροῖσι τὸ Δημαρχεῖον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Ἡ ἀξίειπαινος ἐπίθλιψι αὕτη τοῦ Δημαρχείου εἶνε ἀναγκαιοτάτη διότι εὐρίσκονται ὄχι βεβαίως μερικοὶ, ἀλλὰ μερικοὶ ὀκάδες, ἀδιάκριτοι, αἱ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας ἢ ἐκ τινος ἀσθενείας ἔχασαν πολὺ τοῦ ἀρχικοῦ πάχους καὶ βάρους των καὶ εἶνε ἀναγκαῖα μὴ κοῦρα Δημαρχιακή.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ Σείριος ἀστὴρ (ὁ αὐγερινός, ἢ μᾶλλον τὸ φῶς του, διότι εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἦτο πρὸ 14 ἐτῶν ὁ ἀστὴρ), προπορευόμενος κατὰ 50-55 μοίρας τοῦ Ἡλίου

φαίνεται διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Κατ' ἀρχὰς ἐνομιόθη ὡς κομήτης τις ἀλλὰ κατόπιν ἐκ τῆς πορείας του ἐγνώσθη ὅτι εἶνε ὁ Σείριος. Οἱ παλαιοὶ ἐδόξαζον ὅτι ὁ Σείριος δίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν πυρετὸν καὶ εἰς τοὺς κύνας τὴν λύσσαν. Ἰσως διὰ τοῦτο ἐπλήθυνεν ἡ λύσσα εἰς τὸν κόσμον. Διὰ πυρετοῦς ἡμεῖς οἱ Κύπριοι δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν πότε περισσεύουν καὶ πότε ἐλιγροστεύουν.

Καὶ εἰς Κτῆμα Πάρου ὡς μαθηθάνομεν ὑπάρχουν πολλοὶ κύνες λυσσῶντες. Καὶ ἐκεῖ διετάχθη ἡ δηλητηρίασις των, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ προσκατεύονται οἱ ἀδέσποτοι κύνες ὑπὸ τῶν συγκατοίκων ὀθωμανῶν.

Φίλε Συντάκτα. Ἐντεῦθεν.

Συντήσατε παρακαλῶ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου ἐπιτετραμμένον νὰ σφραγίσῃ τὰ κρέα, νὰ παῖξ καὶ τὰς μαύρας σφραγίδας τὸσον ζωηρὰ ὅσον καὶ τὰς κοκκίνας, διότι ὅταν εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ παντοπωλεῖον βλέπει μὲν τὰς κοκκίνας σφραγίδας ἀπὸ μακρὰν, καὶ πολλὰ μάλιστα ἔχουν μόνον τὸ κόκκινον χρῶμα (διότι τιοῦτο ὑπάρχει πολὺ ἐν τῇ ἀγορᾷ) γράμματα δὲ δὲν διακρίνονται, τὰς μαύρας ὅμως καὶ κυανὰς θέλει μικροσκοπεῖον νὰ τὰς ἴδῃ. Διὰ τὴν ἀρὰ γε τοῦτο; Μήπως ἔχει σκοπὸν νὰ μᾶς κάμῃ ὄλους διοπτροφόρους;

Σ. Σ. Φίλε μου, τὸ κόκκινον χρῶμα τῆς σφραγίδος καὶ τὸ μαῦρον τὸ ἔχεις εἰς τὴν τζέπην. Ἐὰν δώσης 9 γροσὰ καὶ τὴν ὀκπερνεὶς κρέας μὲ κοκκίνην σφραγίδα, ἀδιάφορον ἂν θαμβώσῃ ὀλίγον τὸ μμάτι σου. Ἐὰν δὲ ἔλθῃς εἰς συμφωνίαν 5 γρ. ἢ ὀκά, μὴ θαυμάσῃς ἂν βλέπῃς καὶ ἐκεῖνο τὸ κρέας μὲ κόκκινον χρῶμα. Ἐκρεμάσθη πλησίον τοῦ ἄλλου καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ χρῶμά του.

Ἐκ Λευκωσίας. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ἁγ. Σάββα καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιωμαίου νέου κ. Λουκᾶ Παπαδοπούλου μετὰ τῆς εὐημένης δεσποινίδος Ἰουλίας Πετρίδου.

Ἰσχύομεθα αὐτοῖς ἀπὸ καρδίας εὐτυχῆ καὶ εὐδαιμόνα βίαν.

Ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Δευτέρας περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὥραν ἱερεὺς τις χωρικός διερχόμενος πλησίον τοῦ τζαμίου Ἐμερκεὺς συνελήφθη ὑπὸ δύο ἀγνωστων, οἵτινες ἀφροῦ τὸν ἐκτύπησαν καὶ τοῦ ἀφῆρσαν περίπου 300 γρ. ἄτινα εἶχε μετ' ἑαυτοῦ τὸν ἀφῆκαν καὶ ἔφυγον.

Πρῶγμα παράδοξον ὅμως! Ἡ ἀκυνομία ἀφροῦ προηγουμένως εἰδοποιήθη κατ' ὀρθῶς νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδίαν ἑσπέραν τοὺς δύο αὐτοὺς ληστὰς.

Προσκληθεὶς δὲ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐπιεῦσαν παρὰ τῆς ἀκυνομίας, ἀνεγνώρισεν αὐτοὺς καὶ ὠμολόγησεν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ δράσαι τῆς κλοπῆς, εὐρέθη δ' ἐπ' αὐτῶν τὰ αὐτὸ περίπου ποσὸν τῶν χρημάτων.

Ἡ οἰκία ἐν ἣ διαμένει ὁ Διοικητὴς μετὰ τοῦ ἀστυνόμου καὶ ζαπτιέδων ἐνοεῖτε, μόλις

ἀπέγει εἰκοσι βήματα ἀπὸ τὸ μέρος ἐνθα διεπράχθη ἡ κλοπή. Λέγεται ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐληστεύθησαν εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἀλλ' ἡ ἀστυνομία μέχρι σήμερον δὲν ἐφρόντισεν εἶναι ἓνα φύλακα νὰ θέσῃ ἐκεῖ.

Ἐκ Κερυνείας γράφουσιν ἡμῖν παράπονα κατὰ τοῦ Διοικητοῦ των, ὃν χαρακτηρίζουσιν ὡς ἀδρανῆ καὶ ἀδαῆ τῆς θέσεώς του. Ὁ κ. Φίσιερ εἶνε ἀνθρωπος φύσει καλός, ἐκτελῶν τὸ καθήκον του ἐν πάτῃ αὐστηρότητι. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ φίλοι Κερυνεῖς θὰ λάβωσιν ἀφορμὰς ἐν τῷ μέλλοντι νὰ σχηματίσωσιν ὄλιως ἀλλοίαν ἰδέαν περὶ τοῦ Διοικητοῦ των.

Ἐκ Μεσσαορίας παρπονοῦνται ἡμῖν σκληρῶς κατὰ τινος τῶν εἰπρακτόρων τοῦ διαμερίσματος Ἀρμενιῶν, τοῦ ὁποῦ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τοὺς τρόπους περιγράφουν ὡς χείρονας καὶ αὐτῶν τῶν φανατικωτέρων τούρκων. Εἰς τὸ χωρίον Ἁγίος Σέργιος ἐωρτάζοντο κατὰ τὴν 7 Ἰσταμῆνου οἱ ἅγιοι Σέργιος καὶ Βάχχος καὶ ἐκεῖ συνήθως γίνεται μικρὰ πανηγυρῆς, εἰς ἣν ὁ Βάχχος ὄχι μόνον πανηγυρίζεται ἀλλὰ καὶ λατρεύεται. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ εἰσπράκτωρ εἶδε τινὰς συνορχουμένους καὶ «καλὸν καλὸν—τοὺς λέγει, θὰ χορεύω ἔς τὸ μυαλό σας.» (δὲν τὸν προσκάλεσαν φαίνεται εἰς τὸ ὄπτον), καὶ μετακίνας αὐθημερὸν εἰς τὸ παρακείμενον χωρίον Λιμνὴ καὶ ἐνός μὲν ἐκλείδωσεν τὴν οἰκίαν καὶ ἐκράτει τὸ κλειδί ἐπὶ 24 ὥρας, ἀφήσας νῆστιν τὸν κύριον τῆς, ἄλλης δὲ πτωχῆς γυναικός, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἐχρεώσεται 53 γρ. ἤνοιξε τὸ κιβώτιον καὶ ἐλάμβανε τὰ γυναικεία φορέματα καὶ τὰ ἐξήταξε νὰ εὖρη χρῆματα, καὶ ἀφοῦ δὲν εὗρεν ἔλαβε μίαν ὀκάν νῆμα τῆς πτωχῆς θυγατρὸς τῆς, ἣτις τὸ ἠγόρασε νὰ ἐργασθῆ καὶ 5 ποτήρια, πῆλινα, τὰ ὁποῖα ἐδήμειυσεν εἰς τὸ καφενεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὸν φόρον.

Ἐπίσης κατὰ ὀθωμανοῦ τινος κατοικοῦ τοῦ χωρίου Λιμνῶν γράφουσιν ἡμῖν πλείστα ὅσα καὶ οἱ ἐνὸς τὸ χωρίον τὸν ἔθραψε καὶ τὸν ἀνέθραξε παιδίθεν, ὀρρανὸν μείναντα, καὶ τὸν ἐχορήγησε καὶ τὰ μέσα διὰ νὰ ἐμπορευθῆται νὰ ζῆ, σήμερον γίνεται αἰτίας μεγάλῳ σκανδάλῳ ἐν τῷ χωρίῳ ἕνεκα τῆς αἰσχρᾶς καὶ ἀνηθικοῦ διαγωγῆς του. Τοιοῦτους ἀνθρώπους, οἵτινες αὐθόλως αἰσθάνονται τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐεργεσίαν πρέπει παντὶ σθένει καὶ διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀποβάλλῃ ἐκ τοῦ μέσου τῆς πάσας κοινωνίας.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΠΑΟΙΩΝ.

Νοεμβρ. 5 (ε. ν.) Ἀτμόπλοιο «Φουρτσῦνα» ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ 100 σάκκους ἄλευρα, 19 κῶλα διάφορα καὶ 892 σωλήνας ὕδατος.—Νοεμβρ. 8. Ἰταλικὴ καπῆρα «ΡΑΡΡΟΥΡΟ» κενή, πρὸς φόρτωσιν χαρουπιῶν.—«Ἀρχάγγελος» ἐκ Σούρι μὲ σίτον καὶ 1300 καὶ διάφορα.—Νοεμβρ. 10 «Ἁγίος Νικολάος» ἐξ Ἀλεξανδρείας, μὲ 335 σάκκους ἄλευρα, 250 σάκκους ὀρύζι, κενὰ βαρέλλια καὶ 25 κῶλα διάφορα.—«Μαυροῦ-κακί» δύο ἐκ Σούρι μὲ 1760 καὶ 20 πενικέδες ἔλαιον καὶ 13,000 ὀκ. ἀχυρα.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

Νοεμβρ. 5.—Ἀτμόπλοιο «Φουρτσῦνα» διὰ Λάρνακα παρέλαβε διὰ Μασσαλίαν 180 σάκκους σταφίδας, ὀκ 13,579.—Νοεμβρίου 7. «Αἰκατερινή» διὰ Καστελλόριζον μὲ οἶνοπνεύματα σταφίδας καὶ διάφορα.—Νοεμ. 8. «Κλεοπάτρα» δι' Ἀλεξανδρείαν μὲ οἶνοπνεύματα καὶ διάφορα.—«Ταουρὶς» διὰ Δαμιάττην μὲ χαρούπια εὐδιά καὶ σταφίδας.—Νοεμβρ. 10. «Παναγία» διὰ Καστελλόριζον μὲ οἶνοπνεύματα σταφίδας καὶ διάφορα.—«Ἀφροδίτη» δι' Ἀλεξανδρείαν μὲ οἶνοπνεύματα καὶ διάφορα.

Εκ Λάρνακος 6 Νοεμβρίου.

Το Χαρτοπαίγνιον είναι πλέον τυρωμένο, όπως εξηπαλώθη εις πέντε τάξιν και ήλπιεί. Είναι πράγματι τυρωμένο, να εξηπαλώ την πρώην και μόνην συζήτησιν να ακούσῃ τὰ ἀλλοθι: ὁ δὲ να ἐξέρθητε ἴσα, ὁ τὰς ἐχρεώσῃ, ἡμῖς ἐμείναμε ἕως τῆς δευτέρας πρώτης ὥρας, ἀλλὰ εἰς τὸ τὰς μέρους, ἔμειναν μέχρι τῆς τετάρτης κλ. Συλλογὴ θῆτε λοιπὸν, ποῖα εἶναι ἡ θέσις τῶν παικτῶν τὴν ἐπὶ τὸν, ἐλευθεριμένοι, κατηρεῖς και ἀπυροδμήκων τὸ χεῖριστον ὅτι κατὰ μίμησιν, και αὐτοὶ οἱ λουστρακίτες, ἀμα κερδήσων μέχρι τῆς μεσημέρας ἐν γρόσι, τρέχουν και τὸ παίζου εἰς τὸν δημοσίον δρόμον, ὅπῃ τὰ ἄμματα τῆς ἀστυνομίας, ἡμῖς ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τούτου, ἔκλεισε και μάχη και φημί. Ἀποροῦμεν ἀληθῶς πῶς ὅτι προσδράμωμεν και ζητήσωμεν τὴν καταστολὴν τοῦ κατηραμένου Χαρτοπαίγνιου ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχε νόμος προβλεπὼν γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Κυρὰ ἀστυνομία, σπεύσον ὡσὼν τὴν κοινωσίαν ἐκ τοῦ ἐπικειμένου δλέθρου, κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας τὸν τοῦ Χαρτοπαίγνιου νόμον. Κατὰ δὲ πᾶσαν προσπάθειαν, νὰ ἀνακαλύψῃς τὴν τρώγλην, ἢ τὰς τρώγλας, ἐνθα λαμβάνεται χῶρον τὸ Χαρτοπαίγνιον, εἰσελθε ἀρρόθως και θέσε ἐν ἐνεργείᾳ τὸν χαρτοπαίγνικὸν νόμον. Οὐδεὶς δύναται νὰ σὲ ἐμποδίσῃ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός σου. Ἄς περιμένωμεν πράγματα και εἴθε νὰ μὴ ἐκνεώθωμεν.

«Τέτις»

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑ.

Η ΕΦΑΝΤΩΣΗ.

Βρέ παιδιά, παιδιά καυμένα,
τί με χέρια σταυρωμένα
στέκεσθ' ἔμπροσ' εἰς τὸ κρασί,
και δὲν ἔρχεσθαι νὰ πιούμε
μὲ τοῦ Βάκχου νὰ λουσοῦμε
τὴν κανάτα τὴν χρυσή;

Δὲν εὐρίσκουμε σὴν τῶρα
εὐκόλα τέτοι' ἄλλη ὄρα,
οὔτε μέρος δροσερὸ
και λιβάδι ἀνθισμένο
και τριφύλλι μυρισμένο
και σὴν κρύσταλλο νερό.

9. ΕΠΙΦΥΛΑΓΕΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικά γεγονότα.
(συνέχεια)

- Ἔτη πρὸ Χριστοῦ.
- 348. Ἐτελεύτησεν ὁ Πλάτων, περίφημος φιλόσοφος τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Σχολῆς.
- 347. Διόνυσος ὁ Β' ἀνακτᾶ και πάλιν τὴν ἀρχὴν τῶν Συρακουσῶν μετὰ δεκαετῆ ἐξορίαν.
- 343. Αἱ Συρακοῦσαι κυριεῦνται ὑπὸ τοῦ Τιμολέοντος, σταλάντος ἐκ Κορίνθου και ὁ Διονύσιος ἐξορίζεται ὀριστικῶς. Οἱ Καρχηδόνιοι κατατροποῦνται και αἱ Συρακοῦσαι διὰ τοῦ Τιμολέοντος ἀνακτῶσι τὴν ἐλευθερίαν και εὐνομίαν.
- Ἐγένετο πόλεμος μεταξὺ Ῥωμαίων και Σημιτῶν, μεθ' ἐν καθυποτάσσεται ἅπασα ἡ Ἰταλία εἰς τοὺς Ῥωμαίους.
- 338. Ἡ ἐν Χαίρωνιά μάχη τῆ 2 Ἀυγούστου καθ' ἣν ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν, και ἐψηφίσθη ἀρχιστρατῆγος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν.
- 336. Δολοφονεῖται ὁ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ὑπὸ Πausανίου ἀρχόντος Μακεδόνος, ἐκδικουμένου ἀδικίαν τινά, ἐν συμποσίῳ, και διαδέχεται αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.
- Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας καταστρέφει τὰς ἀποστατησάσας Θήβας.
- 335. Ἐρονεῦθη ὑπὸ τοῦ Βαγῶνα ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας Ἀρσῆς, ὅν διαδέχεται ὁ Δαρείος ὁ Γ'. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐμελλεν ἐπίσης νὰ δηλητηριασθῇ ὑπὸ τοῦ Βαγῶνα, ὅτε ὁ βασιλεὺς ἐνόησας τὸν κίνδυνον ἠνάγκασε τὸν Βαγῶνα νὰ πῆ τὸ δηλητήριον αὐτό.
- Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἀνηγορεύθη ἀρχιστρατῆγος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν.
- Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἤμικεν

Εἰς τὸν ἴσκιον τοῦ πλατάνου
σὲ πλατεῖα φύλλα ἀπένου,
εἰς τὸ πλάγι τῆς πηγῆς,
τὸ ἀρκεῖ μὰς λιανίστε,
τὰ ποτήρια μὰς γεμίστε,
και στρωθήτε κατὰ γῆς.

Και εἰς τῆς φύσης τὰ λουλούδια
μὲ χοροὺς και μὲ τραγοῦδια
ταῖς φροντίδας μακρὰ
και ταῖς λύπαις ὅσων ἀέρα
σὲ μὴ καὶ γλυκερὰ ἡμέρα
ὡς πετάζωμε μὲ μὴ.

Και ἐκ κινεῖς τολμήσῃ
νὰ μὰς φύγῃ, πρὶν μεθύσῃ
ὅπως ἤμπορεῖ καθεὶς,
νὰ χυσοῦμε κοντοκλώντας
πέφτοντας, κατρακυλώντας
νὰ τὸν πιάσωμε εὐθύς,

κι' ἀρῶ με φρικτὰ σχοινία,
μὲ χλωροῦ κισσοῦ κλωνία,
χειροπόδαρχα δεθῆ,
μὲ τὸν Βάκχον νὰ βαλθοῦμε
ὅλοι νὰ τὸν παραχοῦμε
νὰ τὸν κάρωμε εἰς στροπὴν.—

Ἐν Βαρωνίσις. Χρ. Παπαδόπουλος

Παρακαλεῖται ὁ κ. Γιαννακὸς χατζῆ Δημητρίου εὐρισκόμενος νῦν εἰς Λευκωσίαν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα τῶ ἐγράψαμεν.
Ἡ σύνταξις

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλα, ὁδὸς ἀγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὐρίσκονται διάφορα μυρωδικὰ ἢτοι Κολόνια Λεβάνται Βινέγγρ και διάφορα Ἐξτρε διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτό διὰ τοὺς ὀδόντας ἀριστον χονδρικῶς και λιανικῶς. Οἶνοι

- Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, διδάσκαλος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Διογένης ὁ Σινωπεύς, κωνικὸς φιλόσοφος, Δημοκράτης ὁ ἀρχιτέκτων, Ἀρίστας ὁ γλύπτης, και ὁ ζωγράφος Ἀπελλῆς, Πρωτογένης και Πausίας, ὁ μουσικὸς Ἀριστοτένης, και Μέανδρος και Φιλήμων τῆς νέας σχολῆς κωμικοὶ ποιηταί.
- 334. Ὁ Ἀλέξανδρος διαδὸς εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ 30,000 πεζῶν και 5 χιλ. ἵππων, και 70 ταλάντων χρυσοῦ, κατετρόπωσε τοὺς Πέρσας παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν τῆς Βιθυνίας.
- 333. Ἐτέρα μάχη τοῦ Ἀλεξάνδρου πλησίον τῆς Ἴσσοῦ τῆς Κιλικίας, εἰς τὴν ὅποιον ἠττήσθη τὴν μητέρα γυναῖκα και τὰ τέκνα τοῦ Δαρείου νεκρῶσας αὐτόν.
- Οἱ Κύπριοι βασιλεῖς ἀναγνωρίζουσι τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον ὡς ἐπικυριάρχον αὐτῶν, ἐπιστελλάντες αὐτῷ ἐπικουρίαν ἐξ 120 σκαρῶν ὧν ἐπέβησαν οἱ βασιλεῖς Σαλαμίνας, Ἀρκεθῶντος και Κουρίας, Πυθαγόρας, Ἀνδρονίκης και Πασικράτης. Ἡ ἐπικουρία αὕτη συντέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Τύρου, ἐφ' ᾧ και μετὰ τὸ ὅτι Ἀλέξανδρος ἐπεδαψίλευσε τιμὰς και ἀμοιβὰς τοῖς Κυπρίοις συμμάχοις αὐτοῦ.
- 332. Ὁ Ἀλέξανδρος κυριεῖται τὴν Αἴγυπτον, ἐν ἣ κτίζει τὴν Ἀλεξάνδρειαν.
- 331. Τελεῖα καταστροφή τοῦ Δικρείου εἰς τὰ Ἄρβωλα πόλιν τῆς Ἀσσυρίας εἰσῆλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Βαβυλώνα, εἰς τὰ Σούσα, εἰς τὴν Περσέπολιν και εἰς τὰ Ἐκβάταν.
- 330. Θάνατος Δαρείου τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Περσίας φονευθέντος ἐν ᾧ ἔφευγε.
- 329. Ἄγρις ὁ τῆς Σπάρτης βασιλεὺς πολεμῶν πρὸς Ἀντίπατρον, τὸν τοποτηρητὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐν Μακεδονίᾳ ἔπεσεν εἰς Μεγαλοπόλιν.
- 328. Ὁ Ἀλέξανδρος διαβαίνει εἰς Ἰνδίαν, καταστρέφῃ Πῶρον τὸν βασιλεῖα αὐτῆς, οἰκοδομεῖ πόλεις πολλὰς,

τῆς Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλα, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομμανταρίας) και διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἐγκρισιν τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγούση. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blucad. Πρόσφατον κινίην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργαστασιῶν τῆς Εὐρώπης και ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Speciulites). Κηλεπιδέσμους διὰ παιδιά και ἀνδρας και διὰ τὸν ὄμφαλον και πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἀξιώσιμοι πολῖται και ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος και ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, και πρὸ πάντων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λυγὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθῆται περὶ τῆς στερεότητος και ὁμαλότητος τῆς, ἃς δράμη και προμηθευθῇ ἐκ ὧν πρωτίστης και μοναδικῆς ποιότητος κερουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύετατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγορὰν «Μπιλιάρδου» και ὑπ' ἀρ. 7 κατὰστῆμά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστῆς ἐκάστου κερουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 πκρ. ἐκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

- Ἀλεξάνδρειας τὸ πλεῖστον κληθεῖσας και εἰσχωρεῖ εἰς τὸν Γάγκον ποταμὸν, εἰσέρχεται δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὴν γλῶσσαν και τὸν πολιτικὸν τῶν Ἑλλήνων.
- Τραχεῖδιον τοῦ στρατηγοῦ Νεάρχου ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸν Εὐφράτην, διὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ.
- 323. Θάνατος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Βαβυλώνα εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 33 και μηνῶν 8' διεδέχθησαν τὸν θρόνον τοῦ Ἀριστεύου ὁ ἀδελφὸς του, μετονομασθεὶς Φίλιππος και Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ τῆς Ροξάνης υἱὸς του, τούτων δὲ διαδοχῆς ἐπίτροπος ὁ Περδίκας.
- 322. Οἱ Ἕλληνας ὤρμησαν κατὰ τῆς Μακεδονίας, στρατηγούσης Λεωσθίνους τοῦ Ἀθηναίου, και κατ' ἀρχὰς μὲν ἐνίκησαν τὸν Ἀντίπατρον εἰς τὴν Ἀκρίαν, ἀφ' ἧς ἐπιτα ἐνίκηθησαν και ἐδέχθησαν φρουρὰν Μακεδονικὴν.
- Πρώτῃ διανομῇ τοῦ Κράτους τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τέσσαρα βασιλείαι. τὸ μὲν τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸν Κάσανδρον, τὸ δὲ τῆς Θράκης ὑπὸ τὸν Λυσίμαχον, τὸ τρίτον τῆς Συρίας ὑπὸ τὸν Σέλευκον, και τὸ τέταρτον τῆς Αἴγυπτου ὑπὸ Πτολεμαῖον τὸν Λίχον.
- 320. Πολυσπέρχων δικτακτής τῆς Μακεδονίας, πρὶν τῆς ἐλευθέρως τοῦ Κάσανδρου, ἐχάρησε τοῖς Ἑλλήσι τὴν ἐλευθερίαν.
- Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καταφυγὼν εἰς τὸ ἐν Καλαμύρᾳ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἐρονεῦθη διὰ φαρμάκου.
- Πτολεμαῖος ὁ Α' ἄγει 100,000 Ἰουδαίους εἰς Αἴγυπτον.
- 317. Ὁ Κάσανδρος φονεύσας ὄλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, ἐπέστησε τοῖς Ἀθηναίους τὴν ἐλευθερίαν, διώρισε φρουρὰν εἰς Ἀθήνας, και δικτακτὴν τὸν Φαλακρέα Δημήτριον, εἰς τὸν ὅποιον διοικήσαντα 10 ἔτη ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι 365 ἀνδριάντας.— Συγχρόνως ὁ Ἀγαθοκλῆς ἐκυριεῦσε τὴν Σικελίαν και ἐδίωξε τὸν Σωσίστρατον.

(ἔπειτα συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σ.Ι.Τιττος»